

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11CoCsp/27/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7625200131
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7625200131.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Agnesy Hricovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: A. B., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, D., o zaplatenie 11.858,97 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 16Csp/1/2025-158 zo dňa 28.apríla 2025

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Nepriznáva žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

E. F.

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozhodol rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia v tomto znení:

- I. Žaloba sa zamietá.
- II. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu podanej na súd prvej inštancie dňa 14.1.2025, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 11.858,97 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 8.227,20 eur od 20.8.2024 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, a to z dôvodu, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155 (ďalej len „postupca“) a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 19.08.2024 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čí i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi o dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 19.03.2018 Zmluvu č. 002816011190318 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalobca zastáva názor, že Zmluva

obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 22.10.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalobca zároveň je názoru, že nie je povinný právne posúdiť pre nesplnenie ktorej splátky uplatňuje právo podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 5Cdo/196/2009 zo dňa 22.9.2010. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 11.858,97 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 8.227,20 eur, z riadneho úroku vo výške 2.769,80 eur, z úroku z omeškania vo výške 861,97 eur a z poplatkov vo výške 0,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dňa spísania žaloby nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma tak predstavuje sumu vo výške 11.858,97 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 8.227,20 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 2.769,80 eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 861,97 eur. V súvislosti s otázkou určenia začiatku plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch poukázal žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022. taktiež poukázal Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 9Cdo/165/2022 z 27.9.2023, ako aj na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 1Cdo/154/2022 z 27.2.2024. Zároveň si žalobca uplatnil úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 20.08.2024, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, a to s vyčíslením uplatneného nároku, ktorý súd špecifikoval v znení jeho námietok v podanej žalobe v bode 4. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, kde sa konkrétne vyjadroval k určaniu dlžnej výšky uplatneného nároku, výpočtu RPMN, úhrade poplatkov, ako aj k skúmaniu bonity žalobcom s odkazom na ust. § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z., a taktiež k podmienkach zákonného zosplatnenia úveru a ich splnenia s odkazom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), taktiež § 565 OZ v nadväznosti na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. citujúc rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukazoval.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení sporu v zmysle čl. 1 bodu. 5 písm. b/ uzavretej zmluvy a s odkazom na citované ustanovenia všeobecných podmienok, § 52 ods. 1 - 4 OZ v znení platnom a účinnom k 19.3.2018, teda ku dňu platnosti a účinnosti zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „flexipôžička“ č. 002816011190318 (ďalej len ako Občiansky zákonník alebo „OZ“), § 53 ods. 1, 3, 5 OZ, § 54 ods. 1,2 OZ, § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.3.2008, teda ku dňu platnosti a účinnosti zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len Obchodný zákonník alebo „ObZ“), § 263 ods. 1 ObZ, § 261 ods. 6 písm. b/ ObZ, § 273 ods. 1 - 3 ObZ, § 497 ObZ, § 499 ObZ, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a rovnako aj podľa ust. § 2 písm. a/, b/, d/, g/, h/, i/ a l/ a § 7 ods. 1, 2, 4, § 20 ods. 1, § 7 ods. 16, 17, § 9 ods. 1, 2, § 21 ods. 1, 2, § 9 ods. 9, § 11 ods. 1, 2, § 19 ods. 1 - 5, § 53 cit. zákona č. 129/2010 Z.z., § 53 ods. 6 OZ, čl. 10 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008 pod č. 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, § 10d ods. 1, 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj § 1a ods. 1 - 4 tohto nariadenia, § 53 ods. 9, § 565 OZ, § 524 ods. 1, 2 OZ, § 525 ods. 1, 2 OZ, § 526 ods. 1, 2 OZ, § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. a rovnako aj § 17 ods. 1 - 4 cit. zák. č. 129/2010 Z.z., § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len ako „Zákon č. 483/2001 Z.z.“), § 37 ods. 1 OZ, § 39 OZ, súd prvej inštancie dospel k záveru, že vzťah založený Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 002816011190318 zo dňa 19.03.2018 medzi Všeobecnou

úverovou bankou, a.s., a žalovaným (ďalej aj ako „Zmluva“) je vzťahom spotrebiteľskoprávnym, a teda že uvedená zmluva spĺňa predpoklady pre jej zadefinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy a to jednak v zmysle zákonných definícií podľa § 52 a násl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase dojednania predmetnej zmluvy (ďalej len ako „zák.č. 129/2010 Z.z.“), pričom v rámci svojej činnosti žalovaný nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a preto ide o vzťah spotrebiteľsko-právneho charakteru, kde sa uplatňuje ochrana slabšej strany a kde súd je povinný skúmať vždy aj bez návrhu neprijateľné podmienky, ako aj existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok v znení záveru vyjadreného v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1CdO/147/2017 zo dňa 24.4.2018, zverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018, pričom možno v zmysle zákona č. 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. postúpiť len celú pohľadávku a nie prípadnú len jej časť s odkazom na Nález 4 Ústavného súdu SR 69/2023-16 zo dňa 7.2.2023 so skúmaním platnosti postúpenia pohľadávky s odkazom aj na ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z.z., a to či v predmetnom úverovom vzťahu došlo, prípadne nedošlo k platnému predčasnému zosplateniu daného úveru, resp. či si veriteľ splnil svoje povinnosti pri posudzovaní bonity spotrebiteľa stanovenému ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom dospel k záveru, že predčasné zosplatenie predmetného úveru, ktoré zrealizovala Všeobecná úverová banka, a.s. nebolo v súlade so zákonom, a teda platné a v nadväznosti na to, tak na strane žalobcov ani nie je daná aktívna vecná legitímácia na vedení tohto konania, keďže žalobca neosvedčil, že pri predčasnom zosplatení predmetného úveru Všeobecná úverová banka, a.s., od ktorej mal žalobca nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom sporu, postupovala v súlade s ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ platného a účinného v čase, kedy predmetné zosplatenie uvedený subjekt zrealizoval. Všeobecná úverová banka, a.s. ani v prípise zo dňa 23.05.2022 označenom ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“, ktorý mal predstavovať výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a ani v prípise zo dňa 13.07.2022 označenom ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“, ktorý mal predstavovať oznámenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nekonkretizuje splátku, pre ktorú pristúpila k zosplateniu predmetného úveru. Súd sa v tejto súvislosti nestotožňuje s právnym názorom žalobcu, že takáto konkretizácia nie je potrebná. V tomto znení citoval rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, vid. rozhodnutie 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.6.2024, ako aj 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.7.2024, ktoré pripis právneho predchodcu žalobcu zo dňa 23.5.2022 v znení neobsahuje, keďže výslovne nie je konkretizovaná splátka, pre ktorú by chcela Všeobecná úverová banka, a.s. zosplatenie vykonať, a teda uvedený prípis je neurčitým právnym úkonom a tým aj neplatným právnym úkonom v nadväznosti aj na uznesenie 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.1.2024, skrz ktorého je v zmluve v uvedenom prípise zo dňa 13.7.2022, označenom ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ nesprávne uvedená skrz dátum jej uzavretia, ktorý má byť správny 19.3.2018 namiesto dňa 30.4.2020. Identifikácia splátky rovnako vyplýva aj z citovaných rozhodnutí, ktoré súd dával do pozornosti, tiež právny názor NS SR vyslovený už v jeho rozsudku NS SR sp.zn. 2Cdo/149/2021 zo dňa 06.09.2023, podľa ktorého v rozhodnutiach, a síce uznesení z 29. novembra 2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020 (R 71/2018), uznesení z 30. novembra 2022 sp. zn. 5Cdo/224/2021, uznesení z 15. decembra 2022 sp. zn. 4Cdo/132/2021, uznesení z 31. januára 2023 sp. zn. 5Cdo/26/2022 a uznesení z 31. januára 2023 sp. zn. 9Cdo/368/2021 je prioritne riešená otázka začiatku plynutia premičacej doby pri uplatnení zaplatenia celej pohľadávky pri strate výhody splátok, avšak zároveň je tam zdôraznená aj potreba identifikácie splátky, pre ktorú nastáva splatnosť celého dlhu v zmysle § 565 OZ a prepojenosť tohto zákonného ustanovenia na § 53 ods. 9 OZ. (porovnaj bod 14.2 odôvodnenia rozsudku NS SR sp.zn. 2Cdo/149/2021 zo dňa 06.09.2023), keďže nekonkretizuje sa splátka k doručenej výzve o predčasnom zosplatení úveru, nemožno tak posúdiť ani skutočnosť, či nedošlo k porušeniu povinnosti vykonať predčasné zosplatenie predmetného úveru v súlade s § 565 OZ, v nadväznosti na ust. § 53 ods. 9, keďže doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo (porovnaj bod 12.08. odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejneného pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných; obdobne aj bod 22, 22.1 a 22.2 odôvodnenia uznesenia NS SR sp.zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30. novembra 2022). Z obsahu uvedeného prípisu zo dňa 23.05.2022 označeného ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ vyplynulo, že Všeobecnou úverovou bankou, a.s. uvádzaná pohľadávka voči žalovanému po lehote splatnosti vo výške 589,87 eur, mala predstavovať istinu v sume 307,05 eur, úroky v sume 277,05 eur, úroky z omeškania v sume 1,77 eur a poplatky v sume 26,51 eur. Z obsahu prípisu nie je možné identifikovať čo tvorí sumu poplatkov vo výške 4,-- eur. Súčet v uvedenom prípise uvádzaných súm istiny 307,05 eur a (zmluvných) úrokov

v sume 277,05 eur, predstavuje čiastku 584,10 eur, a tento súčet by mal logicky predstavovať mesačné splátky na danom úvere. Pri zohľadnení skutočnosti, že žalovanému bola poskytnutá výška úrokovej sadzby so zľavou (čo vyplynulo z histórie úveru - č.l. 7 súdneho spisu) a obsahu zmluvy, podľa ktorej v prípade uvedenej zľavy z výšky úrokovej sadzby mesačná anuitná splátka bez poistného bola vo výške 166,74 eur, potom je zrejmé, že žalovaný k dátumu 23.05.2022 logicky mal byť v omeškaní viac ako troch mesačných splátok (bez poistenia) / t.j. 307,05 eur +277,05 eur = 584,10 eur : 166,74 eur (mesačná splátka bez poistenia) =3,503/. Z uvedeného prípisu však nie je výslovne zrejmé, ktoré splátky predstavujú predmetnú istinu v sume 307,05 eur a predmetné úroky v sume 277,05 eur. Vychádzajúc z predmetnej sumy istiny a tohto úroku by teda malo vyplývať, že žalovaný bol v omeškaní so splátkami za mesiace február 2022 až máj 2022, keďže splátky mali byť splatné vždy k 10. dňu tohto ktorého mesiaca, a teda za mesiac máj 2022 už musel byť v omeškaní. Týmto prevedeným výpočtom je teda zrejmé, že z prípisu zo dňa 23.05.2022 označeného ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ nie je možné ani výkladom skrz ostatne listinné dôkazy dospieť k záveru, pre omeškanie ktorých splátok Všeobecná úverová banka, a.s., vykonala výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorú by mala predstavovať vyššie uvedená „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 23.05.2022 a následne pre ktorú z omeškaných splátok vykonal aj predčasné zosplatenie. Za takéhoto stavu veci (absencia konkretizácie splátky) preto vyššie uvedené prípisy Všeobecnej úverovej banky, a.s. zo dňa 23.05.2022 označený ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“, a zo dňa 13.07.2022 označený ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ nemohli vyvolať účinky predčasného zosplatenia predmetného úveru, a teda vyššie uvedené predčasné zosplatenie úveru z tohto dôvodu bolo neplatné. Nakoľko súd vyhodnotil, že Všeobecnou úverovou bankou, a.s. vykonané predčasné zosplatenie bolo z vyššie uvedených dôvodov neplatné, bolo právom ale zároveň i povinnosťou žalovaného naďalej splácať predmetný úver v rámci splátkového kalendára dojednaného v Zmluve, pričom konečný termín splatnosti tohto úveru mal nastať až dňom 10.03.2026. Pokiaľ teda ide o splnenie podmienok predvídaných § 17 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré bolo potrebné splniť na to, aby postúpenie predmetnej pohľadávky z Všeobecnej úverovej banky, a.s. na žalobcu v tomto spore bolo možné vyhodnotiť ako platný právny úkon, tak tieto podmienky splnené neboli, keďže k uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a žalobcom zo dňa 19.08.2024 došlo v čase, kedy ešte nenastala predčasná splatnosť predmetného úveru, ktorý mal predstavovať postupovanú pohľadávku (z vyššie uvedených dôvodov, t.j. z dôvodu neurčitosti právneho úkonu predčasného zosplatenia), a zároveň v čase uvedeného postúpenia nenastala ani celková konečná splatnosť uvedeného úveru, ktorá podľa zmluvy mala nastať až dňa 10.03.2026. Došlo teda k porušeniu ust. § 17 cit. zákona. Zároveň došlo aj k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., nakoľko aj v prípade postúpenia pohľadávky podľa tohto zákonného ustanovenia v súlade v súčasnosti prezentovaným právnym názorom vyšších súdnych autorít (viď vyššie uvádzaný judikát NS SR č. 4/2021, resp. Nález sp.zn. IV. ÚS 69/2023-16 zo dňa 07.02.2023) je možné postúpenie len celej pohľadávky a nie prípadne len jej časti. Súd tak ustálil, že na strane terajšieho žalobcu nie je daná vecná aktívna legitímácia na vedení tohto sporu, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 255 ods. 1 CSP, citujúc čl. 4 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP a taktiež čl. 17 a keďže sa žalovaný k žalobe nevyjadril, bol nečinný, nepriznal mu súd nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca. Uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Navrhoval rozsudok zmeniť tak, že súd žalobe žalobcu vyhovie, resp. rozsudok zruší a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutia s tým, že si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Nesúhlasil so záverom súdu prevej inštancie o neuvedení konkretizácii splátky, keďže mal za to, že takáto konkretizácia nie je potrebná, ako aj s tým, že vyčíslenie konkrétnej splátky nie je zrejmé z tretej upomienky VÚB banky zo dňa 23.5.2022, označený ako tretia upomienka a zo dňa 13.7.2022 označený ako Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, čím nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní, čo je rovnako aj naplnením odvolacieho dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca v tomto znení poukazoval na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 z 30.1.2024, podľa ktorého veriteľ má právo vyhlásiť predčasnú splatnosť dlhu deň po tom, keď sa niektorá splátka dostane do omeškania aspoň tri mesiace a aj keď v súčasnosti existuje zásadný rozpor ohľadom náležitosti obsahu zosplätajúcej výzvy, kedy dochádza z dôvodu

odlišného posudzovania predmetnej právnej otázky súdu na všetkých úrovniach k právnej neistote na strane hmotnoprávných vzťahov v širšom rozsahu. Je potrebné vychádzať zo záveru vyjadrenom v uznesení NS SR pod sp. zn. 1Cdo/123/2022 ohľadom riešenie tejto právnej otázky, keďže nie je potrebné ale ani dobre možné, uvádzať splátku, pre ktorú veriteľ právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť využil, keďže zákon takéto označenie splátky v zosplatňujúcom úkone, resp. výzve podľa § 53 ods. 9 OZ veriteľovi neukladá, a ak mal by zákonodarcu ambíciu uvedenú požiadavku na veriteľa pretaviť do znenia posudzovaného základného ustanovenia, nič mu nebránilo tak urobiť v čase prijatia znenia § 53 ods. 8, resp. 9 OZ, alebo kedykoľvek následne, k ničomu takému však nedošlo. Predmetnú otázku posudzoval už dovolací súd aj pri riešení otázky premlčania v judikáte publikovanom pod č. R29/2023 v znení uznesenia NS SR zo dňa 29.11.2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020, kedy musel dovolací súd posudzovať aj náležitosti jednotlivých výziev ak posudzoval začiatok plynutia premlčacej doby s tým, že nedospel k záveru o tom, že by zákon veriteľovi ukladal povinnosť uviesť rozhodnú splátku v tej ktorej výzve. Následne poukazoval na znenie ust. § 53 ods. 9, ods. 10 OZ v znení ich novelizácii, ako aj nález Ústavného súdu SR 640/2014 zo dňa 1.4.2015 a rovnako nález Ústavného súdu SR z 22.6.2017 pod sp. zn. II ÚS 796/2016-95 dávajúc opätovne do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 1Cdo/123/2022, keďže riešenie uvedenej právnej otázky zo strany súdu v predmetnej problematike je právne neudržateľné s tým, že predmetnú právnu otázku v tomto uznesení už súd vyriešil zákonne a správne, a to s poukazom aj na citované rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.8.2024 sp. zn. 5CoCsp/12/2023. Žalobca v tomto smere poukazoval na uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30.8.2024, sp. zn. 5CoCsp/12/2023, ktoré uvádza: „Odvolací súd sa s uvedenými závermi súdu prvej inštancie nestotožňuje, keď podľa názoru odvolacieho súdu predpokladom platného zosplatnenia (pri splatení všetkých ostatných) nie je výzva banky podľa § 53 ods. 9 OZ, v ktorej by konkrétnym spôsobom (numericly alebo ku konkrétnemu dátumu) označila splátku, pre ktorú sa úver zosplatňuje. Odvolaciu súdu je známe, že v tejto otázke je súdna prax súdov všetkých inštancií, vrátane odvolacieho súdu rozdielna, avšak odvolací súd sa v tejto otázke plne stotožňuje so závermi dovolacieho súdu, obsiahnutými v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/123/2022. V uvedenom obdobnom právnom spore, odvolací súd dospel k záveru, že povinnosť špecifikovať splátku, pre ktorú dochádza k zosplatneniu úveru, zákon veriteľovi neukladá. Podľa záverov dovolacieho súdu pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade s o zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety OZ je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu teda ak banka vyzve spotrebiteľa na úhradu dlžnej sumy, nielen jednej splátky!, bez ohľadu na to, že vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ, resp. v oznámení o zosplatnení úveru nie je splátka, pre ktorú sa zosplatnenie vykonáva, bližšie špecifikovaná, banka splní všetky podmienky pre platné a účinné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a následne i pre platné postúpenie pohľadávky inkasnej spoločnosti, ktorá plní iné úlohy, než banka. Podľa názoru odvolacieho súdu priemerný spotrebiteľ má vedomosť o výške sumy, zaplatením ktorej zabráni zosplatneniu úveru i vtedy, ak je táto suma uvedená vo výzve bez toho, aby sa uviedla konkrétna splátka, pre ktorú sa úver zosplatňuje. I priemerný spotrebiteľ musí mať vedomosť o čerpaní úveru, o jeho výške, o tom, ako ho splácal a predovšetkým na akej výške mesačnej splátky sa dohodol. Špecifikácia splátky podľa názoru odvolacieho súdu nemá žiadne pozitívny dopad na zvýšenie platobnej disciplíny spotrebiteľa. Absencia špecifikácie splátky nestavia spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia. V každej výzve pred zosplatnením, v oznámení o zosplatnení úveru, ale aj v oznámeniach o cesii sú spotrebiteľia opakovane informovaní nielen o výške dlžnej sumy, ale i o možnosti ďalšej komunikácie s bankou, resp. s inkasnou spoločnosťou. Otázkou zosplatňovania úverov sa súdy zaoberali v tisícoch sporov pri posudzovaní premlčania. V dlhšom časovom období z rozhodovacej praxe súdov pre banky požiadavka na špecifikáciu splátky vo výzve pred zosplatnením nevyplývala. I keď samozrejme sa súdna prax môže vyvíjať, nová argumentácia súdov pre zamietnutie žalôb za danej situácie predstavuje zásadný zásah do právnej istoty obchodníkov, ktorému podľa názoru odvolacieho súdu intenzitou nekorešponduje, potrebná ochrana spotrebiteľa“. Žalobca v tomto smere poukazoval na to, že zo zákonných ustanovení vyplýva, že na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné aby:

1. bola táto možnosť dohodnutá,
2. aby bol dlžník v omeškaní aspoň tri mesačné splátky a
3. aby bol dlžník na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti veriteľom upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením tohto práva - pričom veriteľ vo výzve podľa ust. § 53 ods. 9 OZ (avšak ani v oznámení o zosplatnení) nie je povinný špecifikovať, s ktorou konkrétnou splátkou sa dlžník omeškal - a teda pre ktorú splátku k zosplatneniu došlo. Žalobca zastáva názor, že zo strany veriteľa nedošlo pri uplatnení práva podľa ust. § 565 OZ k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti. V konaní bolo

riadne preukázané, že možnosť zosplatnenia úveru bola medzi postupcom a žalovaným dohodnutá, čo napokon nemal za sporné ani samotný súd. Žalovaný bol preukázaný v omeškaní so splatením splátok aspoň tri mesiace, pričom bolo zároveň preukázané, že postupca upozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva v zmysle ust. § 565 OZ (podaním zo dňa 23.5.2022). V zmysle vyššie uvedeného mal žalobca za to, že je zrejme, že v prípade, ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 13.07.2022 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 OZ a v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/132/2021 z 15.12.2022, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Cdo/26/2023 z 29.11.2023, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/87/2023 z 31.05.2023, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/148/2022 z 12.07.2023 atď.) pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 10.04.2022 (t. j. splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru predchádzala po dobu troch mesiacov a pre ktorej nezaplatenie mohol ako jedinej (!) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru) a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa (žalovaného) s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom spotrebiteľ (žalovaný) bol nesporne na toto oprávnenie veriteľa upozornený (podaním zo dňa 23.05.2022). Konkrétne vo svojom odvolaní žalobca citoval aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.9.2010 pod sp. zn. 5Cdo/196/2009, ako aj uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1 CoCsp/15/2024 zo dňa 5.8.2024, ktoré vychádzali z ním prezentovaného názoru ako aj ďalšie citované rozhodnutia Krajských súdov v Banskej Bystrici, Trenčíne a Nitre. Rovnako žalobca apeloval na to, že sa nestotožňuje ani s právnym názorom súdu, ktorý si ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ vyložil tak, že úkon zosplatnenia úveru podľa ust. § 565 OZ musí byť veriteľom vykonaný po zaslaní výzvy v zmysle § 53 ods. 9 OZ dlžníkovi, uplynutie lehoty 15 dní na zaplatenie a zároveň do splatnosti najbližšej splatnej splátky, inak toto právo veriteľa zaniká, z čoho je dané, že vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru má dodávateľ možnosť len v prísne vymedzenom časovom období niekoľko kalendárnych dní, v období, ktoré by začalo uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne po uplynutí aspoň 15 dní od upozornenia dlžníka výzvou v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, avšak len do splatnosti najbližšej splátky a následne, napriek tomu, že by mal naďalej splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ (pretrvávajúce omeškanie spotrebiteľa a upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ, kedy by musel opätovne upozorňovať veriteľ na spotrebiteľa, že môže uplatniť právo podľa § 565 OZ, čím by veriteľovi bolo znemožnené využívať svoje právo, dávajúc do pozornosti aj aktuálnu rozhodovaciu prax súdov vo vzťahu ku skutočnosti, že právo veriteľa na zosplatnenie sa obnovuje pri splatnosti každej splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní tri mesiace s odkazom opätovne na uznesenie NS SR pod sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.1.2024 ako aj rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15CoCsp/13/2023 zo dňa 13.3.2024. Keďže nemožno súhlasiť so záverom súdu ohľadom toho, že by uplatnenie práva podľa § 565 OZ malo byť neplatným právnym úkonom, čím je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený 8.10.2025 o 9.55 hodine v pojednávacej miestnosti č.dv. 215/III. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 2.10.2025 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP týkajúci sa skutkových väd rozhodnutia (nesprávnych skutkových zistení), je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré sú založené na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Právne posúdenie veci je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), t.j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval a vyvodil nezodpovedajúce závery o právach a povinnostiach strán.

15. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny záver o tom, že žalobca nie je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie v konaní. Preskúmané rozhodnutie súdu prvej inštancie dáva odpoveď na rozhodujúce tvrdenia, argumenty a námietky sporových strán. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prijať iné rozhodnutie v prospech žalobcu s tým, že rozsudok spĺňa zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

16. Podstatným z hľadiska rozhodnutia vo veci bolo vysporiadať sa s otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a platnosti postúpenia pohľadávky v nadväznosti na jeho tvrdenie, že došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky i napriek tomu, že výzva predchádzajúca zosplatneniu ako aj Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a výzva na zaplatenie zo dňa 23.5.2022 v označení „Tretia upomienka - pokus o zmier“, ako aj prípis zo dňa 13.7.2022 označeným ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ pod bodom 26, 28 napadnutého rozsudku, neobsahovali údaj o konkrétnej splátke, pre ktorú veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ale aj poučenie o riziku postúpenia pohľadávky na tretí subjekt.

17. V preskúvanom spore z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa domáhal od žalovaného na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155 (ďalej len „postupca“) a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 19.08.2024 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi o dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 19.03.2018 Zmluvu č. 002816011190318 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 22.10.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalobca zároveň je názoru, že nie je povinný právne posúdiť pre nesplnenie ktorej splátky uplatňuje právo podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 5Cdo/196/2009 zo dňa 22.9.2010. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 11.858,97 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 8.227,20 eur, z riadneho úroku vo výške 2.769,80 eur, z úroku z omeškania vo výške 861,97 eur a z poplatkov vo výške 0,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dňa spísania žaloby nevykonával žiadne úhrady. Žalovaná suma tak predstavuje sumu vo výške 11.858,97 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 8.227,20 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 2.769,80 eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 861,97 eur.

18. Keďže v danom prípade ešte pred podaním žaloby došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému z právneho predchodcu žalobcu (banky/postupcu/ - VUB, a.s.) na žalobcu (nebankový subjekt /postupník/ - EOS KSI Slovensko, s.r.o.), správne sa súd prvej inštancie zaoberal predovšetkým otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda skúmal, či žalobca je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana sporu subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane je subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom sporu, sa v civilnom procesnom práve užíva pojem „vecná legitímácia“. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou, resp. účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/192/2004). V prípade nároku zo zmluvy o poskytnutí úveru to bude veriteľ z takejto zmluvy (banka). Iný subjekt, než veriteľ zo zmluvy o poskytnutí úveru, ktorý uzavrel s klientom zmluvu o poskytnutí úveru, sa môže úspešne domáhať plnenia z takejto zmluvy iba v prípade, ak preukáže, že pohľadávka veriteľa zo zmluvy na neho prešla alebo bola prevedená, a to v súlade s právnym poriadkom. Jedným zo spôsobov zmeny v osobe veriteľa je aj postúpenie pohľadávky zmluvou, t.j. dvojstranným právnym úkonom. V prípade, že veriteľom je banka, na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky okrem všeobecných náležitostí právneho úkonu je potrebné splniť aj ďalšie podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona o bankách.

19. Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (19.8.2024), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Rozborom ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách treba dospieť k záveru, že jednoznačne definuje podmienky, za akých možno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Dané predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

22. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou na nebankový subjekt sa vyžaduje v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách kumulatívne splnenie týchto podmienok: a) existencia splatnej pohľadávky, b) písomná výzva banky na splnenie dlhu dlžníkovi, ktorý je v omeškaní s plnením a jej preukázateľné doručenie dlžníkovi a c) dlžníkovo nepretržité omeškanie viac ako 90 dní so splnením jeho záväzku voči banke. Je pritom na veriteľovi preukázať tieto skutočnosti, vrátane dôkazu preukazujúceho doručenie takejto výzvy dlžníkovi bankou.

23. Súdna prax je jednotná v závere, že v prípade nesplnenia týchto osobitným zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ zakázané (vylúčené). Ide teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, keďže zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore so zákonom o bankách v prípade nesplnenia stanovených podmienok (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.4.2018 sp. zn. 1Cdo/147/2017, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.11.2019 sp. zn. 1Obdo/92/2018 a ďalšie).

24. Z uvedeného vyplýva, že podmienkou platného postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách je v prvom rade existencia splatnej pohľadávky v čase postúpenia. Banka ako účastník zmluvy o úvere má obmedzené možnosti postúpenia svojej pohľadávky voči svojmu klientovi zo zmluvy o úvere, pretože môže postúpiť bez súhlasu klienta iba splatnú pohľadávku, resp. jej splatnú časť. Postúpením nesplatnej pohľadávky inému subjektu ako je banka, by totiž došlo k neprípustnému vstupu iného subjektu do aktívneho právneho vzťahu, ktorého účastníkom v zmysle zákonnej úpravy zákona o bankách môže byť iba banka. Z uvedeného zároveň vyplýva, že mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru nemôže úspešne uplatniť iný subjekt (na základe zmluvy o postúpení pohľadávky) ako banka, keďže tomu bráni vyššie uvedená prekážka v možnosti postúpiť nesplatnú pohľadávku.

25. Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

26. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so

zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Z cit. zák. ustanovení vyplývajú podmienky, za ktorých môže veriteľ žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ktorými sú v zmysle § 565 OZ: 1/ možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom alebo v súdnom rozhodnutí, 2/ dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti a 3/ veriteľ požiada dlžníka o zaplataenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, k vyššie uvedeným podmienkam pristupujú ešte ďalšie dve podmienky v zmysle § 53 ods. 9 OZ, a to: 1/ veriteľ má právo na tzv. stratu výhody splátok (možnosť požadovať zaplataenie celého dlhu naraz pred jeho konečnou splatnosťou) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením splátky a 2/ veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

31. Žalobca totiž podľa názoru sudu neosvedčil, že pri predčasnom zosplatení predmetného úveru Všeobecná úverová banka, a.s., od ktorej mal nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom sporu, postupovala v súlade s § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase, kedy predmetné zosplatenie uvedený subjekt realizoval.

32. Všeobecná úverová banka, a.s. ani v prípise zo dňa 23.05.2022 označenom ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“, ktorý mal predstavovať výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a ani v prípise zo dňa 13.07.2022 označenom ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“, ktorý mal predstavovať oznámenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nekonkretizuje splátku, pre ktorú pristúpila k zosplateniu predmetného úveru, s čím sa odvolací súd stotožňuje. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti aj právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR v jeho rozhodnutiach sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa z 26. 06. 2024 , resp. sp.zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024, podľa ktorého „Ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie poškodený.“ Túto požiadavku zhora uvedený prípis zo dňa 23.05.2022 označený ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“, nespĺňa , keďže v ňom výslovne nie je konkretizovaná splátka, pre ktorú by chcela Všeobecná úverová banka, a.s. zosplatenie vykonať, a teda uvedený prípis je neurčitým právnym úkonom a tým aj neplatným úkonom.

33. Z obsahu uvedeného prípisu zo dňa 23.05.2022 označeného ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ vyplynulo, že Všeobecnou úverovou bankou, a.s. uvádzaná pohľadávka voči žalovanému po lehote splatnosti vo výške 589,87 eur, mala predstavovať istinu v sume 307,05 eur, úroky v sume 277,05 eur, úroky z omeškania v sume 1,77 eur a poplatky v sume 26,51 eur. Z obsahu prípisu nie je možné identifikovať čo tvorí sumu poplatkov vo výške 4,-- eur. Súčet v uvedenom prípise uvádzaných súm istiny 307,05 eur a (zmluvných) úrokov v sume 277,05 eur, predstavuje čiastku 584,10 eur, a tento súčet by mal logicky predstavovať mesačné splátky na danom úvere. Pri zohľadnení skutočnosti, že žalovanému bola poskytnutá výška úrokovej sadzby so zľavou (čo vyplynulo z histórie úveru - čl. 7 súdneho spisu) a obsahu zmluvy, podľa ktorej v prípade uvedenej zľavy z výšky úrokovej sadzby mesačná anuitná splátka bez poistného bola vo výške 166,74 eur, potom je zrejmé, že žalovaný k dátumu 23.05.2022 logicky mal byť v omeškani viac ako troch mesačných splátok (bez poistenia) / t.j. 307,05 eur +277,05 eur = 584,10 eur : 166,74 eur (mesačná splátka bez poistenia) =3,503/. Z uvedeného prípisu však nie je výslovne zrejmé, ktoré splátky predstavujú predmetnú istinu v sume 307,05 eur a predmetné úroky v sume 277,05 eur. Vychádzajúc z predmetnej sumy istiny a tohto úroku by teda malo vyplývať, že žalovaný bol v omeškani so splátkami za mesiace február 2022 až máj 2022, keďže splátky mali byť splatné vždy k 10. dňu tohto ktorého mesiaca, a teda za mesiac máj 2022 už musel byť v omeškani. Z

histórie úveru - č.l. 7 súdneho spisu však vyplýva, že poslednú úhradu od žalovaného(pred jeho ďalšími úhradami po 194,70 eur , s ktorými mal začať až od dátumu 16.02.2021) Všeobecná úverová banka, a.s. evidovala zo dňa 16.04.2020 (stĺpec „ dátum“ - posledný riadok s údajom „ 20200416“a sumou 177,06 eur). K dátumu 16.04.2020 mal mať žalovaný podľa tejto histórie uhradených celkovo 4.512,73 eur, z ktorých suma 9,-- eur tvorila poplatky (t.j. 1,50 eur x 6) a suma 1,99 eur sankčné úroky, takže čiastka určená na úhradu mesačných splátok predstavovala sumu 4.501,74 eur (t.j. 4.512,73 eur - 9,-- eur-1,99 eur= 4.501,74 eur). Uvedená suma predstavovala úhradu takmer 27 splátok (t.j. 4.501,74 eur / 166,74 eur = 26,99). Inými slovami žalovaný mal mať splatené splátky od apríla 2018 do júla 2020 vrátane, a to napriek tomu, že ako poslednú úhradu Všeobecná úverová banka, a.s. vykazovala za toto obdobie úhradu z 16.04.2020. Následne od 16.04.2020 do 16.02.2021 nie je vykazovaná žiadna úhrada od žalovaného, aby potom od 16.02.2021 do 14.01.2022 bola vykazovaná pravidelná úhrada vo výške 194,70 eur (s výnimkou mesiaca február 2021 kedy uhradil sumu 194,73 eur a mesiaca november 2021, kedy bolo uhradených 194,80 eur) a následne po vynechaní mesiaca február 2022 ešte jedna úhrada dňa 18.03.2022 vo výške 194,74 eur. Podľa obsahu zmluvy za obdobie od augusta 2020 (do ktorého mal vyrovnané splátky podľa hore uvedeného prepočtu) do 23.05.2022(ku ktorému bola spísaná vyššie uvedená výzva) mal by žalovaný na daný úver uhradiť celkovo sumu 3.835,02 eur (t.j. 23 mesiacov x 166,74 eur). V skutočnosti za uvedené obdobie uhradil (bez poplatkov po 1,50 eur a po 4,--eura) sumu 2.531,27 eur (t.j. 10 x 194,70 eur+194,72 eur+194,80 eur+194,74 eur). Rozdiel medzi týmito vyššie vypočítanými sumami predstavuje čiastku nedoplatku vo výške 1.303,75 eur (t.j. 3.835,02 eur - 2.531,27 eur) , kedy táto suma by mala zodpovedať takmer 8 mesačným splátkam po 166,74 eur (t.j. 1.303,75 eur : 166,74 eur = 7,819 splátky). Prevedeným výpočtom je teda zrejmé, že z prípisu zo dňa 23.05.2022 označeného ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ nie je možné ani výkladom skrz ostatné listinné dôkazy dospieť k záveru , pre omeškanie ktorých splátok Všeobecná úverová banka, a.s., vykonala výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorú by mala predstavovať vyššie uvedená „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 23.05.2022 a následne pre ktorú z omeškaných splátok vykonal aj predčasné zosplatenie. Za takéhoto stavu veci (absencia konkretizácie splátky) preto vyššie uvedené príписы Všeobecnej úverovej banky, a.s. ,a síce zo dňa 23.05.2022 označený ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“, a zo dňa 13.07.2022 označený ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ nemohli vyvolať účinky predčasného zosplatenia predmetného úveru, a teda vyššie uvedené predčasné zosplatenie úveru z tohto dôvodu bolo neplatné. Nakoľko súd vyhodnotil , že Všeobecnou úverovou bankou, a.s. vykonané predčasné zosplatenie bolo z vyššie uvedených dôvodov neplatné, bolo právom ale zároveň i povinnosťou žalovaného naďalej splácať predmetný úver v rámci splátkového kalendára dojednaného v Zmluve, pričom konečný termín splatnosti tohto úveru mal nastať až dňom 10.03.2026.

34. S odkazom na ust. § 370 ods. 2 CSP sa odvolací súd stotožňuje s tým, že obe listiny posúdil súd prvej inštancie ako neurčité právne úkony, sankcionované absolútnou neplatnosťou podľa § 37 OZ. Ďalší dôvod neplatného zosplatenia videl súd v tom, že nedošlo k uplynutiu troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie ktorej sa stal splatným celý dlh (ktorú lehotu stanovuje § 53 ods. 9 OZ), pričom za splátku, s ktorou bola žalovaná v omeškaní, zároveň podotkol, že žalovaný taktiež nebol poučený o možnosti postúpenia pohľadávky, ak bude omeškanie dlžníka trvať nepretržite po dobu 90 dní, ako aj s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého - i keď žalobca preukázal doručenie oboch listín žalovanej, ani z jednej listiny nie je zrejmá konkrétna omeškaná splátka, pre ktorú prišlo k zosplateniu úveru, nakoľko nimi bola žalovaná len vyzvaná na úhradu tam špecifikovaných dlžných súm, berúc do úvahy aj správne citovanú judikatúru v tomto smere.

35. Odvolací súd poukazuje v tomto smere na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.6.2024, ktorým bola riešená otázka, či vo výzve veriteľa dlžníkovi pred zosplatením podľa § 53 ods. 9 OZ je veriteľ povinný uvádzať aj konkrétnu splátku, s ktorou je dlžník v omeškaní, s takým záverom, že pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva - odkaz na § 53 ods. 9 OZ) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Najvyšší súd SR tiež uviedol, že identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru. Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť zosplatený celý úver. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť

zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.

36. S uvedeným záverom sa stotožnil Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.9.2024, v ktorom uviedol, že „... neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, malo za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, v dôsledku čoho odvolací súd správne skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore“.

37. Otázka splnenia podmienok vyplývajúcich z ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ bola tiež predmetom posúdenia Najvyšším súdom SR aj v rozhodnutí zo dňa 13.2.2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2025, pod R 34/2025, v zmysle ktorého „bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.októbra 2024). Najvyšší súd dospel k záveru, že „na právny úkon nekonkretizujúci splátku je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko aj napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ“.

38. S poukazom na závery vyplývajúce zo zmienených rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ako aj z rozhodnutia publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky pod č. R 34/2025 (uznesenie sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.2.2025), aj odvolací súd zastáva názor, že právny úkon tzv. zosplatnenia úveru veriteľom musí obsahovať konkrétnu splátku, pre ktorú prichádza zosplatnenie, a to z dôvodov: 1/ určenia, či k uplatneniu práva (zosplatneniu dlhu) došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 OZ), 2/ identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby ako aj 3/ potreby vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru. V prípade absencie tejto náležitosti je právny úkon neurčitý a zákon obchádzajúci, sankcionovaný absolútnou neplatnosťou právneho úkonu, či už podľa § 37 alebo § 39 OZ. Cit. rozhodnutiami vyslovené riešenie právnej otázky je potrebné považovať za zjednocujúce a formulovaný právny názor za ustálený v rozhodovacej praxi (porov. nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 115/2020), ktorý súdy sú povinné rešpektovať a riešenie právnej otázky obsiahnuté v už publikovanom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR zohľadniť a aplikovať v zmysle judikatúrnej záväznosti pri rozhodovaní v iných, skutkovo a právne rovnakých alebo obdobných prípadoch.

39. V danom prípade vo výzve veriteľa pred zosplatnením zo dňa 23.5.2022 a ani v Oznámení o vyhlásení splatnosti zo dňa 13.7.2022, nebola špecifikovaná konkrétna omeškaná splátka, pre ktorú veriteľ dlh predčasne zosplatnil, obe výzvy súd prvej inštancie celkom správne posúdil ako neurčité a z tohto dôvodu aj neplatné právne úkony. Ak úver nebol platne zosplatnený, v čase postúpenia pohľadávky (19.8.2024) nebola celá pohľadávka splatná (išlo o tzv. „živý úver“), keďže posledný termín splatnosti mal nastať až dňa 10.3.2026 a preto postúpenie pohľadávky bolo vykonané v rozpore s ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré výslovne zakazujú postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, ak nie sú splnené podmienky upravené v tomto ustanovení. V dôsledku uvedeného sa žalobca (postupník) nestal nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia z pohľadávky svojho právneho predchodcu VÚB, a.s. voči žalovanému, a teda nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom spore. Súd prvej inštancie preto správne rozhodol, pokiaľ žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol. S poukazom na uvedený záver odvolací súd považoval za nadbytočné zaoberať sa otázkou, či (ne)bola dodržaná lehota troch mesiacov omeškania so zaplatením tej ktorej splátky v zmysle § 53 ods. 9 OZ.

40. Odvolací súd len dodáva, že vecnú správnosť napadnutého rozsudku nie je spôsobilá spochybniť ani odvolacia námietka žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil náležitosť výzvy pred zosplatnením zo dňa 23.5.2022, resp. Oznámenia o vyhlásení splatnosti a výzvy na zaplatenie zo dňa 13.7.2022 v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď mal za to, že v uvedenej výzve mal byť dlžník

upozornený na možnosť postúpenia pohľadávky na iný (aj nebankový) subjekt bez súhlasu dlžníka. V tejto otázke odvolací súd nad rámec dôvodov tohto rozhodnutia poznamenáva, že k náležitostiam výzvy na plnenie pred postúpením bankovej pohľadávky súdna prax už zaujala stanovisko napr. v uzneseniach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/165/2022 a 1Cdo/154/2022, v ktorých najvyšší súd uviedol, že z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva len to, že banka môže postúpiť svoju pohľadávku, ak napriek písomnej výzve banky jej klient/dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Z tohto ust. však pri použití žiadnej z výkladových metód nevyplýva povinnosť banky osobitne upozorňovať, resp. informovať klienta/dlžníka na skutočnosť, že po uplynutí lehoty 90 dní omeškania bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na inú osobu. Uvedené požiadavky sú nad rámec zákona a nie je možné ich vyžadovať ani ich nesplnenie považovať za dôvod neplatnosti postúpenia pohľadávky banky na základe § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ak by zákonodarca mienil uložiť banke povinnosť vo výzve podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách upozorniť na možnosť postúpenia pohľadávky, bol by to v tomto ust. explicitne uviedol podobne ako je v ust. § 53 ods. 9 OZ výslovne formulovaná požiadavka, aby veriteľ pred predčasným zosplatnením pohľadávky upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách takéto upozornenie nevyžaduje, a preto vo výzve podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nemusí banka klienta upozorniť na možnosť postúpiť pohľadávku na tretí subjekt.

41. Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil napadnutý rozsudok v zamietavom výroku vo veci samej, ako aj v závislom výroku o trovách konania, majúcom správny základ v plnom procesnom úspechu žalovaného v spore, ako vecne správny.

42. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a plne úspešnému žalovanému podľa obsahu spisu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky: a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech

bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), a to v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).